

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Torgarden
7485 TRONDHEIM

Deres ref

Vår ref
26/3330-

Dato
14. juli 2026

Vedtak om tillatelse til skadefelling av ulv i Innlandet

Klima- og miljødepartementet viser til skadesituasjon som har pågått over en tid der en ulv har tatt sau og lam i Innlandet og Trøndelag fylker. Den siste perioden har skadene oppstått i Gausdal.

Klima- og miljødepartementet gir tillatelse til skadefelling av ulv V1265, og ber Miljødirektoratet v/Statens naturoppsyn (SNO) så raskt det lar seg gjøre å gjennomføre skadefelling av ulven. De konkrete forutsetningene på stedet vil være førende når iverksettelse av forsøk vil være forsvarlig.

I den aktuelle saken har departementet lagt mest vekt på den store skadebelastningen for beitenæringen i det aktuelle området. Etter departementets vurdering foreligger det et skadeomfang og skadepotensiale som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og vi vurderer at det ikke foreligger andre tilfredsstillende løsninger for å avverge ytterligere skade enn å gi tillatelse til skadefelling. Departementet finner samtidig at uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

Samtidig vil departementet påpeke at ulver som er genetisk verdifulle er viktige fordi de bærer på gener østfra som kan bidra til å redusere den høye innavlen i den skandinaviske ulvebestanden, dersom de reproduserer. Departementet mener at forvaltningen i størst mulig grad må unngå å felle genetisk verdifulle individer, da ivaretagelse av slike individer er helt sentralt for å kunne redusere innavlen i den skandinaviske ulvebestanden.

Generelt skal det fortsatt være slik at genetisk verdifulle individer av ulv skal være unntatt fra felling. Departementet understreker at det i situasjoner der genetisk

verdifulle ulver gjør skade, normalt skal forsøkes andre alternativer for å avverge eventuelle videre skader i områder som er beiteprioritert, som også ivaretar hensynet til genetisk verdifulle individer. Det kan derfor ikke påregnes at det gis flere fellingstillatelser på genetisk verdifulle individer av ulv.

Departementet har i en instruks av 9. juli 2026 bedt Miljødirektoratet om å ha høy tilstedeværelse i Gausdal med mål om å avklare om ulv V1265 fremdeles befant seg i område, og om å ta i bruk alle tilgjengelige midler og ressurser i dette arbeidet. Departementet ba videre om at det gjøres fortløpende vurderinger av mulige tiltak tilknyttet individet, herunder merking og flytting av ulven dersom dette vurderes å kunne gjennomføres på en forsvarlig måte. Man har ikke lyktes i å lokalisere ulven. Departementet har i dag trukket tilbake instruksene av 9. juli.

Saksgang

Holtålen kommune v/Geir Morten Granmo søkte om skadefellingstillatelse på en ulv i Oppdal og Rennebu, og deler av Midtre Gausdal, Holtålen, Tynset og Folldal kommuner 15. juni 2026. Statsforvalteren i Innlandet innvilget søknaden 16. juni 2026. Tillatelsen ble omgjort til et avslag 18. juni 2026 med bakgrunn i opplysninger om at individet var en genetisk viktig ulv.

Øyvind Sørli søkte om skadefellingstillatelser av ulv i Gausdal kommune 3. juli og 4. juli 2026. Statsforvalteren i Innlandet avsto søknadene 3. juli og 4. juli med bakgrunn i at man ikke visste genetisk status for det skadegjørende individet.

Statsforvalteren i Innlandets vurdering

Klima- og miljødepartementet ba Statsforvalteren i e-post av 14. juli 2026 om å få en vurdering av hva som eventuelt er forskjellen mellom skadesituasjonen nå og tidligere. Statsforvalteren har skrevet følgende i e-post av 14. juli til departementet:

«Vår endrede vurdering av saken er basert på at det nå på ny er ferske skader i området. Det samlede antallet skader er nå på ca 50 tapte dyr. Skadesituasjonen har pågått i 14 dager. Samtidig har SNO vært ute i felt i området, og melder at de anser det som svært vanskelig å skulle gjennomføre bedøving/merking/flytting av individet. Siden flytting ikke anses gjennomførbart, og dyret viser tegn til å ikke bevege seg videre, er det nå kommet til et punkt der Statsforvalteren ikke ser andre alternativer enn å innvilge tillatelse til skadefelling.

I og omkring området der skadene er dokumentert beiter om lag 10 000 sau og lam på utmarksbeite. Det er krevende å gjennomføre effektive forebyggende tiltak rettet mot beitedyr som går spredt på store utmarksbeiter. De mest effektive tiltakene for å forhindre ytterligere skader vil være nedsanking av dyr eller å holde dyr tilbake fra utmarksbeite. Nedsanking vil være vanskelig å gjennomføre på kort sikt, og tilbakehold av dyr vil innebære betydelige begrensninger i utnyttelsen av beiteressursene og kunne omfatte flere tusen sau og lam. Etter Statsforvalterens

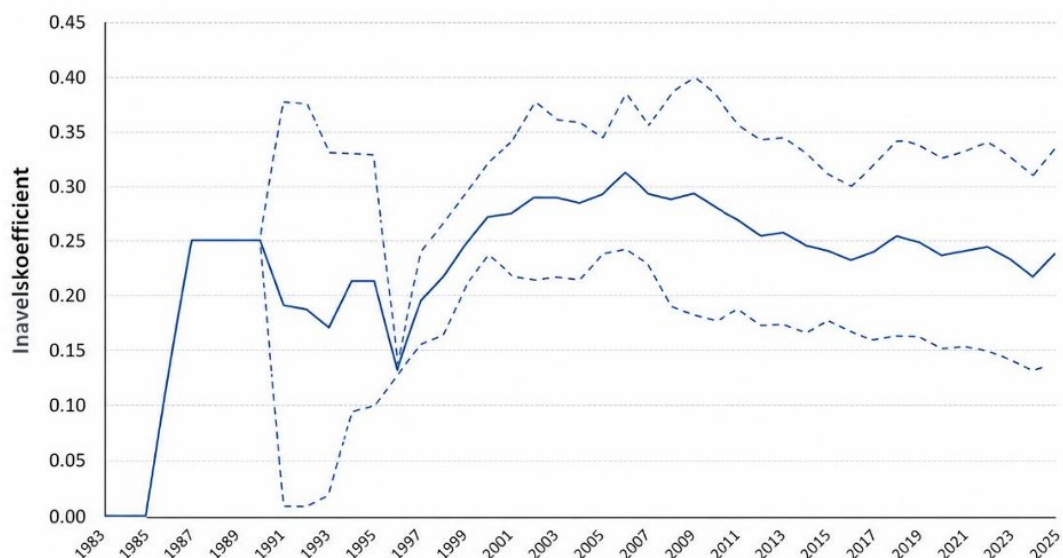
vurdering foreligger det derfor, i tråd med prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning, ingen andre tilfredsstillende tiltak enn å tillate felling for å avverge ytterligere skade på husdyr.»

Miljødirektoratets faglige vurdering

Departementet ba Miljødirektoratet om en faglig vurdering av bestandens overlevelse i e-post av 14. juli. Direktoratet ga sin faglige vurdering i e-post av samme dag. I e-posten skriver direktoratet følgende:

«Vurderingen av bestandens overlevelse er i første rekke et faglig spørsmål som må bygge på vitenskapelige kriterier og vurderinger. Videre er det slik at i de tilfeller der bestanden har en geografisk utbredelse utover det aktuelle området medfører dette at vurderingen av bestandens overlevelse ikke kan ses isolert, men må vurderes i forhold til bestandens samlede utbredelse. I denne saken vurderes ulvebestanden som den felles Sør-Skandinaviske bestanden, som igjen har tilknytning til Finland og Russland igjennom innvandring og utvandring, jf. A. Eriksen m.fl. 2020.

Miljødirektoratet viser til at begrepet "bestandens overlevelse" sikter til ivaretagelse av en populasjon over tid, det vil si mange generasjoner, slik at den er genetisk robust nok til at den ikke dør ut eller forringes. Per i dag er den Sør-Skandinaviske bestanden innavlet med slektskap som tilsvarer helsøsken, og innavlen er en alvorlig trussel mot overlevelsen av bestanden på sikt. Naturvårdsverket la den 25.juni 2026 fram en ny forvaltningsplan for ulv i Sverige, i denne foreligger også siste tall for innavlsgraden for ulv i Sør-Skandinavia, se figur 1.



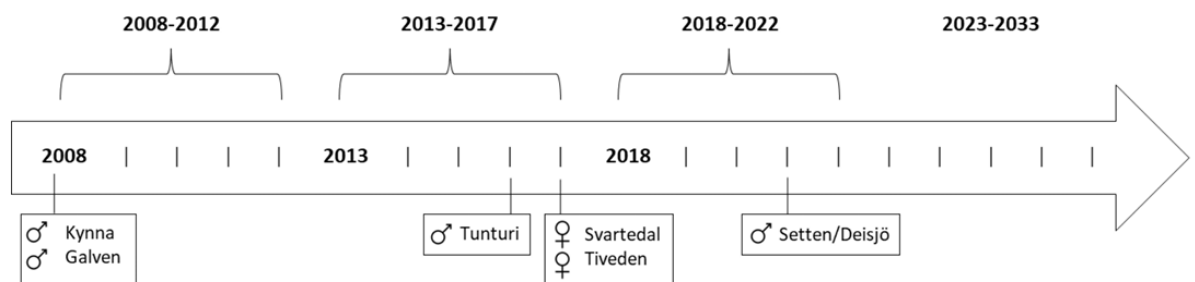
Figur 1. Den gjennomsnittlige innavlsgraden i familiegrupper av ulv i Skandinavia fra 1983-2025. Stiplede linjer angir standardavviket. Figuren er hentet fra

Naturvårdsverkets [Nationell förvaltningsplan för varg - förvaltningsperioden 2026 – 2031](#)

Med denne nye forvaltningsplanen for ulv i Sverige, hvor målet er å redusere bestanden av ulv på svensk side ned mot 270 individer, bekreftes det at immigrasjon er viktig og en forutsetning for å nå målet.

I henhold til forskning på ulvebestanden i Sør-Skandinavia vises det til at det bør være 2-3 nye, innvandrende immigranter, såkalte F0 individer som reproducerer seg i populasjonen for å motvirke innavlsgraden hver 10-års periode. Eller tilsvarende en ny immigrant som reproducerer seg og får valper som igjen kan reproducere seg hvert 4-5 år.

Miljødirektoratet viser til at det har vært påvist flere finsk-russiske immigranter som har inngått i reproduksjon i bestanden. Den siste kjente er Setten-hannen som ble påvist i november 2019 og senere merket med GPS- sender og flyttet inn i ulvesonen. Denne hannen etablerte seg og var siste reproduserende immigrant som har tilført nye gener til bestanden.



Figur som viser finsk-russiske immigranter som har gått inn i reproduksjon i Sør-Skandinavia fra 2008 – 2026. Figuren er hentet fra Naturvårdsverkets [Nationell förvaltningsplan för varg - förvaltningsperioden 2026 – 2031](#)

Ettersom det er lenge siden det har blitt påvist en ny immigrant som har vandret inn til Sør-Skandinavia og reproducert er det en forutsetning for at bestandens genetiske situasjon ikke skal forringes at nye gener kommer inn. Det er imidlertid ikke avhengig av dette ene individet.

I sin vurdering av den genetiske situasjonen i den Sør-skandinaviske bestanden skriver Naturvårdsverket: "Om den genetiska statusen inte bibehålls eller förbättras genom att nya östliga vargar reproducerar sig inom den skandinaviska populationen försvårar det möjligheterna att upprätthålla gynnsam bevarandestatus. Det skulle försvåra hela förvaltningen och på sikt leda till att det behöver finnas en större vargstam i Sverige, eller att flera flyttar av varg behöver genomföras."

Miljødirektoratet viser til at siden 2020 er det påvist 26 individer med opprinnelse/status som immigrant. Noen av disse er påvist i Sør-Varanger kommune,

og kan ha vandret mellom Norge-Finland-Russland. Av de 26 påviste immigrantene er 11 påvist døde. Ytterligere ulver er antatt døde eller ikke påvist etter første gangs funn. Dette bekrefter at bestanden i stor grad er isolert, også som følger av forvaltningens som føres.

Miljødirektoratet vurderer at felling av det genetisk verdifulle individet V1265 isolert sett ikke vil true bestandens overlevelse. Det er ikke mulig å angi i hvilken grad dette kan vedvare de neste årene uten at finsk-russiske immigranter tillates å etablere seg og kan inngå i reproduksjon. Nødvendig innvandringstakt som er skissert av forskningen oppnås med 2-3 immigranter som reproducerer i bestanden per 10 år.»

Klima- og miljødepartementets vurdering

Rettslige utgangspunkter

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) § 18 og rovviltforskriften §§ 1, 3 og 4. Videre har departementet, i henhold til nml. § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og 12 til grunn som retningslinjer. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 om at tiltakshaver bærer kostnadene ved miljøforringelse, anses ikke relevant i denne saken. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn skjønnsvurderingen.

På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 sees i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, og skal forstås slik at det ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008 2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De nasjonale bestandsmålene er fordelt på de åtte forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. Bestandsmålet for ulv skal primært oppnås i regionene 4 (Oslo, Akershus og Østfold) og 5 (Tidligere Hedmark). Region 3 (Tidligere Oppland) har ikke bestandsmål for ulv.

Avgjørelsen bygger på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon og effekten av påvirkninger. Departementet har også lagt vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder samisk bruk. Departementet anser at kunnskapsgrunnlaget oppfyller kravene i nml. § 8. Departementet vurderer at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger avgjørelsen kan ha for naturmiljøet. Føre-var-prinsippet i nml. § 9 får derfor mindre betydning.

Etter nml. § 10 skal en påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Sett i sammenheng med føre-var-prinsippet i § 9, innebærer prinsippet om samlet belastning også at en beslutning skal vurderes i lys av muligheten for flere påvirkninger på samme art senere, eller for andre fremtidige påvirkninger som sammen med den foreliggende påvirkningen kan gi en uønsket virkning på naturmangfoldet, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) s. 382.

Når det gjelder effekten av påvirkninger, jf. nml. § 10, foreligger det årlige rapporter om bestandsstatus og annen vitenskapelig kunnskap som gir betydelig kunnskap om den samlede belastningen rovdyrartene utsettes for. Skadefelling utgjør en relativt liten andel av den kjente dødeligheten for ulv i Norge og har ikke blitt gjennomført i en utstrekning som kan forventes å ha en betydelig effekt på bestanden. For ulv er det samtidig kjent at uttak av individer enten det er ved lisensfelling, skadefelling eller annen avgang vil kunne gi negativ påvirkning på den genetiske variasjonen, og det vil alltid være en risiko for at sjeldne alleler (genvariasjoner) går tapt ved uttak av et enkelt dyr. Gjennom statusrapporter og annen vitenskapelig kunnskap, har forvaltningen betydelig kunnskap om den samlede belastningen ulvebestanden utsettes for. At bestanden registreres årlig på individnivå ved bruk av DNA-analyser gir likevel god oversikt over endringer mellom år.

Departementet skal ta stilling til om det skal tillates uttak av ulv V1265, som er en genetisk verdifull ulv, for å «avverge skade» på husdyr og tamrein, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b. Nml. § 18 andre ledd stiller som vilkår at vedtak bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Dersom alle de tre vilkårene i nml. § 18 er oppfylt, «kan» departementet tillate uttak av ulven.

Vilkåret om at uttaket skjer for å avverge skade

Etter nml. § 18 første ledd bokstav b kan uttak av ulv tillates for å «avverge skade» på blant annet husdyr og tamrein. Nml. § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)). I begrepet «avverge» ligger at felling kan skje som et forebyggende tiltak, jf. HR-2021-662-A. I lys av Bernkonvensjonen må det stilles visse minstekrav til skadenes alvorlighet og omfang, jf. HR-2021-662-A, som gjaldt tre vedtak fra Klima- og miljødepartementet om felling av ulv.

Ifølge Rovbase er det per 14. juli dokumentert 28 skader på sau og lam i rovviltregion 3 og 16 skader på sau og lam i rovviltregion 6 siden 1. juni. 25 av disse skadene har skjedd i Gausdal kommune. Skadene har skjedd i et område som ligger utenfor ulvesonen. Departementet viser til at Statsforvalteren i sine vedtak av 3. og 4. juli kom til at skadevilkåret var oppfylt. Slik saken nå står er det den siste uken dokumentert flere skader, inkludert ti skader siste døgn, og departementet anser at skadeomfanget i det aktuelle området er av et visst omfang, og at det er sannsynlighet for at det også fremover vil oppstå skader av et visst omfang og en viss alvorlighetsgrad på sau.

Departementet finner på denne bakgrunn at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b om å avverge skade er oppfylt.

Vilkåret om at formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte

Det er i tillegg et vilkår at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 andre ledd. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om geografisk differensiert forvaltning veie tungt. Av rovviltforliket 2011 (Stortingets vedtak 687 i behandlingen av dokument 8:163 S (2010-2011)) framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Dette innebærer at

beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal være lav terskel for å tillate uttak av rovdyr som gjør skade på beitedyr.

Skadene som er påvist siden 1. juni har skjedd i beiteprioriterte områder. Her innebærer prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning at andre interesser enn ulv normalt skal ha forrang. Dette setter grenser for hvor store ressurser som skal settes inn og i hvor stor grad tilpasning til eventuell tilstedeværelse av ulv som skal avkreves i beiteprioriterte områder. Departementet viser samtidig til at bestandsmålet for ulv ikke er oppnådd og at det er tale om et genetisk verdifullt individ, noe som tilsier at handlingsrommet for felling er mindre. Etter en konkret vurdering kan det likevel tenkes at det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger enn felling, i tilfeller der det over tid har forekommet skader fra en ulv i beiteprioritert område.

På nåværende tidspunkt, såpass tidlig i beitesesongen, kan det være utfordrende å finne gode alternative forebyggende tiltak. Departementet ba Miljødirektoratet i en instruks av 9. juli 2026 om å ha høy tilstedeværelse i Gausdal med mål om å avklare om ulv V1265 fremdeles befant seg i område, og om å ta i bruk alle tilgjengelige midler og ressurser i dette arbeidet. Målsettingen med arbeidet var både å bidra til å avverge ytterligere tap av sau og samtidig ivareta den genetisk verdifulle ulven. Departementet ba videre om at det gjøres fortløpende vurderinger av mulige tiltak tilknyttet individet, herunder merking og flytting av ulven dersom dette vurderes å kunne gjennomføres på en forsvarlig måte. Man har per i dag (14. juli 2026) ikke lyktes i å lokalisere ulven.

På denne bakgrunn kan departementet ikke se at det i denne situasjonen er andre løsninger enn felling som på en tilfredsstillende måte kan avverge ytterligere skade på sau. Departementet har derfor funnet at vilkåret i nml. § 18 andre ledd, om at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, er oppfylt.

Vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av nml. § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. Vilkåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget, jf. HR-2021-662-A. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse, jf. HR-2021-662-A.

Departementet viser til Miljødirektoratets vurderinger om at et uttak av det genetisk verdifulle individet V1265 isolert sett ikke vil true bestandens overlevelse. Departementet legger direktoratets vurderinger til grunn, og finner at et uttak av ulven ikke vil true den skandinaviske ulvebestandens overlevelse, jf. nml. § 18 andre ledd.

Samlet vurdering

Departementet har over redegjort for den faktiske situasjonen og vurdert de rettslige vilkårene og har kommet til at vilkårene for å tillate uttak av ulv er oppfylt. Det gjestående

spørsmålet er dermed om det etter en skjønnsmessig vurdering skal gis en skadefellingstillatelse.

Departementet viser til at det følger av konklusjoner fra bestandsovervåkning vinteren 2025/2026 at med til sammen 3,5 kull og kun to helnorske kull er antallet kull under det nasjonale bestandsmålet for første gang på 11 år. Ulvebestanden i Norge ligger dermed under bestandsmålet som er satt av Stortinget.

I vinterens overvåkning av ulv i Skandinavia ble det videre påvist at graden av innavl har økt, etter flere år med nedgang. Departementet viser til at den aktuelle ulven er en F0 immigrant fra Finland/Russland, og at den er å anse som et genetisk verdifullt individ. Ulven bærer på gener som kan bidra til å redusere graden av innavl i den skandinaviske ulvebestanden, dersom den reproducerer. En innvandrende genetisk verdifull ulv hvert femte år er en forutsetning for det bestandsmålet vi i dag har for ulv i Norge. Det er seks år siden vi sist fikk inn en genetisk verdifull ulv i Norge som har reproduisert. Departementet viser videre til at Norge og Sverige har felles retningslinjer for forvaltning av genetisk verdifulle individer av ulv i den sør-skandinaviske bestanden.

Som nevnt innebærer det faktum at vi ligger under bestandsmålet for ulv at handlingsrommet for felling er mer begrenset enn der man ligger på eller over bestandsmålet. Ulven som har forårsaket skadene i området er et genetisk verdifullt individ. Ulver som er genetisk verdifulle er viktige fordi de bærer på gener østfra som kan bidra til å redusere den høye innavlen i den skandinaviske ulvebestanden, dersom de reproducerer. Departementet mener at forvaltningen i størst mulig grad må unngå å felle genetisk verdifulle individer, da ivaretagelse av slike individer er helt sentralt for å kunne redusere innavlen i den skandinaviske ulvebestanden. Etter departementets vurdering er dette særlig viktig siden det er seks år siden vi sist fikk inn en genetisk verdifull ulv i Norge som har reproduisert.

På den andre siden har skadesituasjonen i dette området vedvart over tid, og skadene har oppstått i et beiteprioritert område. Siste døgn er det dokumentert ti skader i det aktuelle området. I konkrete tilfeller kan dette medføre at hensynet til en tydelig soneforvaltning gis gjennomslag på bekostning av hensynet til å ta vare på et genetisk verdifullt individ av ulv.

Departementet har bedt Miljødirektoratet i en instruks av 9. juli 2026 om å ha høy tilstedeværelse i Gausdal med mål om å avklare om ulv V1265 fremdeles befant seg i område, og om å ta i bruk alle tilgjengelige midler og ressurser i dette arbeidet. Departementet ba videre om at det gjøres fortløpende vurderinger av mulige tiltak tilknyttet individet, herunder merking og flytting av ulven dersom dette vurderes å kunne gjennomføres på en forsvarlig måte. Man har ikke lyktes i å lokalisere ulven. Departementet har i dag trukket tilbake instruksen av 9. juli.

Departementet legger i denne saken avgjørende vekt på at skadebelastningen for beitenæringen i det aktuelle området er ganske stort. Etter departementets syn er potensialet for videre skader stort, det er nylig registrert ferske skader og skadene har blitt registrert over

en lengre periode. Departementet kan ikke se at det foreligger andre tilfredsstillende måter å avverge skade på. Etter en helhetsvurdering har departementet derfor kommet til at det gis tillatelse til skadefelling av ulv V1265 for å avverge ytterligere skader på sau.

Departementet ber derfor Miljødirektoratet v/SNO om å gjennomføre fellingsforsøket på ulv V1265 i tråd med *Instruks for det statlige fellingslaget ved uttak av vilt* så raskt det lar seg gjøre. De konkrete forutsetningene på stedet vil være førende for når iverksettelse av forsøk vil være forsvarlig. Departementet ber Miljødirektoratet om å fastsette fellingsområdet og fellingsperioden. Miljødirektoratet har myndighet til å forlenge den fellingsperioden direktoratet setter.

Generelt skal det fortsatt være slik at genetisk verdifulle individer av ulv skal være unntatt fra felling. Departementet understreker at det i situasjoner der genetisk verdifulle ulver gjør skade, normalt skal forsøkes andre alternativer for å avverge eventuelle videre skader i områder som er beiteprioritert, som også ivaretar hensynet til genetisk verdifulle individer. Det vises her til Miljødirektoratets faglige vurdering som sier at «Nødvendig innvandringstakt som er skissert av forskningen oppnås med 2-3 immigranter som reproducerer i bestanden per 10 år.» Det kan derfor ikke påregnes at det gis flere fellingstillatelser på genetisk verdifulle individer av ulv.

Departementets konklusjon

Klima- og miljødepartementet gir tillatelse til skadefelling av ulv V1265, og ber Miljødirektoratet v/Statens naturoppsyn (SNO) så raskt det lar seg gjøre å gjennomføre skadefelling av ulven. De konkrete forutsetningene på stedet vil være førende når iverksettelse av forsøk vil være forsvarlig.

I den aktuelle saken har departementet lagt mest vekt på den store skadebelastningen for beitenæringen i det aktuelle området. Etter departementets vurdering foreligger det et skadeomfang og skadepotensiale som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og vi vurderer at det ikke foreligger andre tilfredsstillende løsninger for å avverge ytterligere skade enn å gi tillatelse til skadefelling. Departementet finner samtidig at uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

Samtidig vil departementet påpeke at ulver som er genetisk verdifulle er viktige fordi de bærer på gener østfra som kan bidra til å redusere den høye innavlen i den skandinaviske ulvebestanden, dersom de reproducerer. Departementet mener at forvaltningen i størst mulig grad må unngå å felle genetisk verdifulle individer, da ivaretagelse av slike individer er helt sentralt for å kunne redusere innavlen i den skandinaviske ulvebestanden.

Generelt skal det fortsatt være slik at genetisk verdifulle individer av ulv skal være unntatt fra felling. Departementet understreker at det i situasjoner der genetisk verdifulle ulver gjør skade, normalt skal forsøkes andre alternativer for å avverge eventuelle videre skader i områder som er beiteprioritert, som også ivaretar hensynet til genetisk verdifulle individer.

Det kan derfor ikke påregnes at det gis flere fellingstillatelser på genetisk verdifulle individer av ulv.

Departementet har i en instruks av 9. juli 2026 bedt Miljødirektoratet om å ha høy tilstedeværelse i Gausdal med mål om å avklare om ulv V1265 fremdeles befant seg i område, og om å ta i bruk alle tilgjengelige midler og ressurser i dette arbeidet. Departementet ba videre om at det gjøres fortløpende vurderinger av mulige tiltak tilknyttet individet, herunder merking og flytting av ulven dersom dette vurderes å kunne gjennomføres på en forsvarlig måte. Man har ikke lyktes i å lokalisere ulven. Departementet har i dag trukket tilbake instruksene av 9. juli.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Ingrid Wiig
førstekonsulent

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi
Rovviltnemnda i region 3
Statsforvalteren i Innlandet